

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 2002

N:o 504—512

SISÄLLYS

N:o		Sivu
504	Laki lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä	3143
505	Laki rikosrekisterilain 6 ja 7 §:n muuttamisesta	3146
506	Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	3147
507	Tasavallan presidentin asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista annetun tasavallan presidentin asetuksen muuttamisesta	3149
508	Tasavallan presidentin asetus rikoslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	3150
509	Tasavallan presidentin asetus terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	3151
510	Valtioneuvoston asetus rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3152
511	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 46 ja 48 §:n muuttamisesta	3153
512	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus liikennevakuutuslain mukaisten vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteista sekä vakuutusmaksuihin sovellettavasta vahingottomien vuosien johdosta annettavien alennusten ja vahinkojen perusteella tehtävien korotusten järjestelmästä	3156

N:o 504

Laki

lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on suojella alaikäisten henkilökohtaista koskemattomuutta ja edistää heidän henkilökohtaista turvallisuuttaan. Laissa säädetään menettelystä, jolla alaikäisten kanssa työskentelemään valittavien henkilöiden rikostaustaa selvitetään.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan työ- ja virkasuhteessa tehtävään työhön, johon pysyväisluontoi-

sesti ja olennaisesti kuuluu ilman huoltajan läsnäoloa tapahtuvaa alaikäisen kasvatusta, opetusta, hoitoa tai muuta huolenpitoa taikka muuta työskentelyä henkilökohtaisessa vuorovaikutuksessa alaikäisen kanssa.

Lakia sovelletaan 1 momentissa säädetyn edellytyksin myös:

1) siviilipalveluslain (1723/1991) 1 §:ssä tarkoitetun siviilipalvelusvelvollisen työpalveluun;

2) työllisyyslaissa (275/1987) tarkoitetun työelämävalmennuksessa olevan henkilön työhön työpaikalla;

3) työmarkkinatuesta annetussa laissa (1542/1993) tarkoitetun työharjoittelijan ja työelämävalmennuksessa olevan henkilön työhön työpaikalla;

HE 3/2002
TyVM 1/2002
EV 61/2002

4) työvoimapalvelulaissa (1005/1993) tarkoitetun henkilön työhön työkokeilussa työpaikalla;

5) perhehoitajalain (312/1992) 1 §:ssä tarkoitetun perhehoitajan antamaan perhehoitoon;

6) yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetussa laissa (603/1996) tarkoitettuun palvelun tuottajaan; ja

7) yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuun palvelun tuottajaan.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin tehtäviin, jotka yhden vuoden aikana yhteensä kestävät enintään kolme kuukautta. Lisäksi siviilipalveluskeskus ei voi määrätä henkilöä tämän lain mukaisiin tehtäviin eikä työvoimaviranomainen voi tehdä työkokeilua, työelämävalmennusta tai työharjoittelua koskevaa sopimusta tässä laissa tarkoitetuista tehtävistä, jos henkilö ei halua ottaa vastaan tällaisia tehtäviä.

3 §

Työnantajan velvollisuus pyytää rikosrekisteriote nähtäväksi

Työnantajan tulee pyytää henkilöltä nähtäväksi rikosrekisterilain (770/1993) 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu ote rikosrekisteristä, kun henkilö ensi kerran otetaan tai nimitetään sellaiseen työ- tai virkasuhteeseen, johon kuuluu 2 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä taikka annettaessa henkilölle näitä tehtäviä ensi kerran. Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa myös siviilipalveluslain 8 §:ssä tarkoitettua siviilipalveluskeskusta sekä työvoimaviranomaista, joka tekee työharjoittelua, työelämävalmennusta ja työkokeilua koskevan sopimuksen.

Jollei kunnan tai kuntayhtymän virkaa täytettäessä ole käytettävissä rikosrekisteriotetta, valinta on suoritettava ehdollisena ja valinnan vahvistaminen on ratkaistava vasta sitten, kun ote on esitetty. Virkaan ehdollisesti valitun on esitettävä nähtäväksi rikosrekisteriote viimeistään 30 päivän tai viran täyttävän viranomaisen erityisestä syystä myöntämän pidemmän määräajan kuluessa valitsemispäätöksen tiedoksisaannista lukien uhalla, että valinta muutoin raukeaa. Valinnan vahvista-

misesta tai sen raukeamisesta päättää ehdollisen valinnan suorittanut viranomainen tai vahvistamisesta asianomainen alempi täytäntöönpaneva viranomainen.

Valtion virkamieslain (750/1994) mukaiseen virkaan tai virkasuhteeseen nimittämisen edellytyksenä on edellä 2 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, että henkilö on pyynnöstä toimittanut viranomaiselle nähtäväksi otteen rikosrekisteristä.

4 §

Yksityisten sosiaalipalvelujen tai yksityisten terveydenhuollon palvelujen tuottajan rikosrekisteriote

Jos yksityisten sosiaalipalvelujen tai yksityisten terveydenhuollon palvelujen tuottajan toimialaan kuuluu palvelujen antaminen alaikäiselle, tulee lääninhallituksen ennen luvan myöntämistä pyytää muuhun kuin työsopimussuhteeseen henkilökuntaan kuuluvalta henkilöltä, jolle kuuluu 2 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä, nähtäväksi rikosrekisterilain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu ote rikosrekisteristä.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös kuntaa, jonka tulee vastaanotettuaan yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetun lain 6 §:n tai lasten päivähoidosta annetun lain (36/1973) 28 §:n 1 momentin mukaisen ilmoituksen, pyytää henkilöltä viipymättä nähtäväksi ote rikosrekisteristä.

Tässä pykälässä tarkoitettu ote on pyydetävä nähtäväksi myös ennen kuin muu kuin lupahakemuksessa tai ilmoituksessa määritelty henkilö otetaan 2 §:ssä tarkoitettuihin tehtäviin. Palvelun tuottajan on ilmoitettava asiasta asianomaiselle lääninhallitukselle tai kunnalle.

5 §

Perhehoitajan rikosrekisteriote

Jos perhehoitajalain 1 §:ssä tarkoitettu toimeksiantosopimus koskee perhehoidon antamista alaikäiselle, tulee kunnan tai kuntayhtymän ennen toimeksiantosopimuksen tekemistä pyytää henkilöltä nähtäväksi rikosrekisterilain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu ote rikosrekisteristä.

6 §

Rikosrekisteriotteen kelpoisuusaika

Rikostaustan selvittämiseksi tämän lain nojalla esitetty rikosrekisteriote ei saa olla kuutta kuukautta vanhempi.

7 §

Merkintä rikosrekisteriotteen esittämisestä ja otteen palauttaminen

Rekisteriotteen nähtäväksi esittäneen henkilön henkilötietoihin saadaan tehdä ainoastaan merkinnät rikosrekisteriotteen esittämisestä ja otteen tunnistetiedoista. Työnantaja tai muu henkilö, joka on tämän lain mukaan saanut rikosrekisteriotteen nähtäväksi, ei saa ottaa siitä jäljennöstä. Rikosrekisteriote on palautettava otteen esittäneelle henkilölle viipymättä.

8 §

Vaitiolovelvollisuus

Rikosrekisteriotteesta ilmeneviä tietoja ei saa ilmaista muille kuin sellaisille henkilöille, jotka välttämättä tarvitsevat niitä tehdessään päätöstä siitä, annetaanko henkilölle tämän lain soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä. Vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa paljastaa sivulliselle senkään jälkeen, kun henkilö ei enää hoida sitä tehtävää, jossa hän on tiedon saanut.

9 §

Hakuilmoitus

Kun tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä ilmoitetaan haettavaksi, hakuilmoituksessa on mainittava siitä, että tehtävään otettavan

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

henkilön on esitettävä nähtäväksi rikosrekisterilain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu rikosrekisteriote.

10 §

Rangaistussäännökset

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) rikkoo 3, 4 tai 5 §:ssä säädetyn velvollisuuden pyytää nähtäväksi rikosrekisterilain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu ote rikosrekisteristä,

2) rikkoo 4 §:n 3 momentissa säädetyn velvollisuuden ilmoittaa lääninhallitukselle tai kunnalle muun kuin lupahakemuksessa tai ilmoituksessa määritellyn henkilön ottamisesta lain tarkoittamiin tehtäviin tai

3) rikkoo 7 §:ssä säädetyn velvollisuuden viipymättä palauttaa rikosrekisteriote otteen esittäneelle henkilölle,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, rikostaustan selvittämisrikkomuksesta sakkoon. Työnantajan tai tämän edustajan vastuu määräytyy rikoslain (39/1889) 47 luvun 7 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan.

Rangaistus 8 §:ssä säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Rangaistus henkilörekisteririkoksesta säädetään rikoslain 38 luvun 9 §:ssä.

11 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2003.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 505**L a k i****rikosrekisterilain 6 ja 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä elokuuta 1993 annetun rikosrekisterilain (770/1993) 6 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 momentti, sekä
lisätään 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1093/1999, uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

6 §

Yksityinen henkilö saa itseään koskevan otteen rikosrekisteristä viisumia, työlupaa, oleskelulupaa tai muuta niihin verrattavaa syytä varten.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, yksityinen henkilö saa itseään koskevan otteen rikosrekisteristä voidakseen ryhtyä sellaiseen tehtävään, johon pysyväisluontoisesti ja olennaisesti kuuluu työskentelyä alaikäisten parissa ja jossa ote on lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain (504/2002) mukaan toimitettava työnantajalle tai viranomaiselle. Otteeseen merkitään tiedot päätöksestä, jolla henkilö on tuomittu rikoslain 17 luvun 18 tai 19 §:ssä tarkoitettu sukupuolisiveellisyttä loukkaavasta teosta, 20 luvussa tarkoitettu seksuaalirikoksesta, 21 luvun 1 §:n nojalla taposta, 2 §:n nojalla murhasta, 3 §:n nojalla surmasta tai 6 §:n nojalla törkeästä pahoinpitelystä, 31 luvun 2 §:n nojalla törkeästä ryöstöstä taikka 50 luvussa tarkoitetuista huumausainerikok-

sista. Otteeseen merkitään myös tiedot päätöksestä, jolla henkilö on aikaisemmin voimassa olleen lain nojalla tuomittu vastaavasta rikoksesta. Ote on maksuton.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tietoa pyydettyessä on ilmoitettava tarkoitus, johon sitä tarvitaan. Ote, jota tarkoitetaan 2 momentissa, toimitetaan vain henkilölle, jota ote koskee.

7 §

Sen lisäksi, mitä 6 §:n 2 momentissa säädetään, rikosrekisterin otteeseen voidaan merkitä vain osa rekisteriin talletetuista 2 §:ssä tarkoitetuista tiedoista siten kuin siitä valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2003.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 506

L a k i**ympäristönsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 3 §:n 1 momentin 7 kohta, 43 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 46 §:n 1 ja 3 momentti ja 55 §:n 2 momentti, sekä
lisätään 3 §:n 1 momenttiin uusi 8 kohta seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *pohjavedellä* maa- tai kallioperässä olevaa vettä;

8) *päästöraja-arvolla* ympäristöön suoraan tai epäsuoraan päästetyn 1 kohdassa tarkoitettun, laimentamattoman päästön arvoa, jota ei yhden tai useamman ajanjakson aikana saa ylittää ja joka ilmaistaan kokonaisuutena, pitoisuutena, prosenttiosuutena tai muulla vastaavalla tavalla.

43 §

Lupamääräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi

Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset:

HE 51/2002
 YmVM 6/2002
 EV 60/2002

1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista;

Lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä määrättyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

46 §

Tarkkailumääräykset

Luvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan käyttötarkkailusta, päästöjen, jätteiden ja jätehuollon, toiminnan vaikutusten sekä toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Tarkkailun toteuttamiseksi luvassa on määrättävä mittausmenetelmistä ja mittausten tiheydestä sekä siitä, miten tulokset arvioidaan ja miten tarkkailun tulokset toimitetaan valvontaviranomaiselle. Toiminnanharjoittaja voidaan myös määrätä antamaan valvontaa varten muita tarpeellisia tietoja.

Luvassa voidaan toiminnanharjoittaja velvoittaa esittämään tarkkailusuunnitelma 1 momentissa tarkoitetun tarkkailun tarkemmasta järjestämisestä lupaviranomaisen tai sen määräämän viranomaisen hyväksyttäväksi niin ajoissa, että tarkkailu voidaan aloittaa toiminnan alkaessa tai muuna toiminnan vaikutusten kannalta tarkoituksenmukaisena ajankohtana. Tarkkailumääräyksiä ja hyväksytyä tarkkailusuunnitelmaa voidaan tarvit-

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

taessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta.

55 §

Luvan voimassaolo ja tarkistaminen

Toistaiseksi voimassa olevassa luvassa tulee määrätä, mihin mennessä hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi on tehtävä ja mitkä selvitykset tuolloin on esitettävä, jollei tällaista määräystä ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana. Lupamääräyksiä on kuitenkin tarkistettava määräajoin, jos lupa koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaan luvanvaraista toimintaa. Erityisestä syystä myös määräaikaisessa luvassa voidaan määrätä lupamääräysten tarkistamisesta. Luvan myöntäneen viranomaisen on käsiteltävä asia soveltuvin osin kuten lupahakemus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Ympäristöministeri *Jouni Backman*

N:o 507

Tasavallan presidentin asetus**Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista annetun tasavallan presidentin asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, *muutetaan* Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetun tasavallan presidentin asetuksen (262/2000) 1 § seuraavasti:

1 §

Suurlähetystöt

Suomella on suurlähetystö seuraavissa valtioissa: Alankomaat (Haag), Algeria (Alger), Amerikan yhdysvallat (Washington), Arabiemiraattien liitto (Abu Dhabi), Argentiina (Buenos Aires), Australia (Canberra), Belgia (Bryssel), Brasilia (Brasília), Bulgaria (Sofia), Chile (Santiago de Chile), Egypti (Kairo), Espanja (Madrid), Etelä-Afrikka (Pretoria), Etiopia (Addis Abeba), Filippiinit (Manila), Indonesia (Jakarta), Intia (New Delhi), Irak (Bagdad), Iran (Teheran), Irlanti (Dublin), Islanti (Reykjavik), Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti (Lontoo), Israel (Tel Aviv), Italia (Rooma), Itävalta (Wien), Japani (Tokio), Jugoslavian liittotasavalta (Beograd), Kanada (Ottawa), Kenia (Nairobi), Kiina (Peking), Korean demokraattinen kansantasavalta (Pjongjang), Korean tasavalta (Soul), Kreikka (Ateena), Kroatia (Zagreb), Kuwait (Kuwait), Latvia (Riika), Libanon (Beirut), Libya (Tripoli), Liettua (Vilna), Luxemburg (Luxemburg), Malesia (Kuala Lumpur), Ma-

rokko (Rabat), Meksiko (Mexico D.F.), Mosambik (Maputo), Namibia (Windhoek), Nepal (Katmandu), Nicaragua (Managua), Nigeria (Lagos), Norja (Oslo), Pakistan (Islamabad), Peru (Lima), Portugali (Lissabon), Puola (Varsova), Pyhä istuin (Vatikaanin kaupunki), Ranska (Pariisi), Romania (Bukarest), Ruotsi (Tukholma), Saksa (Berliini), Sambia (Lusaka), Saudi-Arabia (Riad), Singapore (Singapore), Sveitsi (Bern), Syyria (Damaskos), Tansania (Dar es Salaam), Tanska (Kööpenhamina), Thaimaa (Bangkok), Tšekki (Praha), Tunisia (Tunis), Turkki (Ankara), Ukraina (Kiova), Unkari (Budapest), Venezuela (Caracas), Venäjä (Moskova), Vietnam (Hanoi) ja Viro (Tallinna).

Suurlähetystöön kuuluvia erillisiä yksiköitä on seuraavissa paikoissa: Kapkaupunki (Etelä-Afrikka) ja Tartto (Viro).

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 508

**Tasavallan presidentin asetus
rikoslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Rikoslain muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 2000 annettu laki (1285/2000) tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 509

Tasavallan presidentin asetus

terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Terrorististen pommi-iskujen torjumisesta New Yorkissa 15 päivänä joulukuuta 1997 tehty kansainvälinen yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 22 päivänä huhtikuuta 2002, ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 16 päivänä toukokuuta 2002, ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 28 päivänä toukokuuta 2002, tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 16 päivänä toukokuuta 2002 annettu laki (372/2002) tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

3 §

Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

2 §

Terrorististen pommi-iskujen torjumisesta

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 60/2002)

N:o 510

Valtioneuvoston asetus**rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta 16 päivänä elokuuta 1996 annetun asetuksen (672/1996) 1 §:n 1 momentin 16 kohta sellaisena kuin se on asetuksessa 739/2001, sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin sellaisena, kuin se on mainitussa asetuksessa 739/2001, uusi 17 kohta seuraavasti:

1 §

Rikoslain 1 luvun 7 §:ä sovellettaessa kansainvälisinä rikoksina pidetään seuraavia rikoksia:

16) sellainen Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivaan henkilöstöön kohdistuva rikos, jota tarkoitetaan Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuudesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 2—3/2001);

17) sellainen julkiseen paikkaan, valtion laitokseen, julkiseen liikennevälineeseen tai julkisia palveluja tuottavaan laitokseen kohdistuva laiton teko, jota tarkoitetaan terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (SopS 60/2002).

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Lähetystöneuvos Marja Lehto

N:o 511

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen 46 ja 48 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 46 §:n 1 momentti ja 48 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 781/2001, seuraavasti:

46 §

Henkilö- ja pakettiauton pakokaasupäästöt

1. M₁- ja N₁- luokan ajoneuvon sekä muulla kuin maa- tai nestekaasulla toimivalla ottomoottorilla varustetun muun auton tulee olla EY-hyväksytty moottoriajoneuvojen kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se kullekin ajoneuvoluokalle on voimassa muutettuna neuvoston direktiiveillä 74/290/ETY, 83/351/ETY, 88/76/ETY, 88/436/ETY, 89/458/ETY, 91/441/ETY ja 93/59/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 94/12/EY, 96/69/EY, 98/69/EY, 2001/1/EY ja 2001/100/EY sekä komission direktiiveillä 77/102/ETY, 78/665/ETY, 89/491/ETY, 96/44/EY, 98/77/EY ja 1999/102/EY, tai hyväksytty E-säännön n:o 49 tai n:o 83 sellaisen version mukaisesti, joka vaatimustasoltaan vastaa mainituissa direktiiveissä säädettyjä vaatimuksia.

48 §

Raskaiden diesel- ja ottomoottorien pakokaasupäästöt

3. Jos auton alustalle rakennetun työkoneen moottori ei ole tyyppihyväksytty 1 momentin mukaisesti, moottorin tulee olla EY-hyväksytty liikkuviin työkoneisiin asennettävien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2001/63/EY.

1. Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2002 jäljempänä säädetyin poikkeuksin.

2. Henkilö- ja pakettiauton pakokaasupäästöjä koskeva 46 § tulee voimaan seuraavasti ja siinä mainituissa direktiivissä 2001/100/EY tarkoitettu tyyppi VI-testi suoritetaan:

a) uusille ottomoottorilla varustetuille ben-

siiniä polttoaineena käytettäville M₁-luokan ja N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvotyyppeille lukuun ottamatta useammalle kuin kuudelle matkustajalle suunniteltuja ajoneuvotyyppejä sekä ajoneuvotyyppejä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, 1 päivästä tammikuuta 2002;

b) uusille ottomootorilla varustetuille bensiiniä polttoaineena käytettäville ajoneuvotyyppeille, jotka ovat;

i) N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvoja,

ii) useammalle kuin kuudelle matkustajalle suunniteltuja M₁-luokan ajoneuvoja, ja

iii) M₁-luokan ajoneuvoja, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, kuitenkin enintään 3 500 kg,

1 päivästä tammikuuta 2003.

3. Henkilö- ja pakettiauton pakokaasupäästöjä koskevassa 46 §:ssä mainitun direktiivin 98/69/EY mukaisia vaatimuksia sovelletaan kuitenkin seuraavasti:

a) direktiivin liitteessä I olevan 5.1.3.4 kohdan taulukon A rivillä vahvistettuja raja-arvoja (EURO 3) 1 päivästä tammikuuta 2000 uusiin M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin lukuun ottamatta ajoneuvotyyppejä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvotyyppeihin, 1 päivästä tammikuuta 2001 kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin edellä tarkoitettuihin ajoneuvoihin ja uusiin N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvotyyppeihin sekä M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, ja 1 päivästä tammikuuta 2002 kaikkiin sellaisiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ajoneuvoihin, joiden tyyppihyväksyntävaatimukset tulevat edellä sanotun mukaisesti voimaan vuonna 2001;

b) direktiivin liitteessä I olevan 5.1.3.4 kohdan taulukon B rivillä vahvistettuja raja-arvoja (EURO 4) 1 päivästä tammikuuta 2005 uusiin M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin lukuun ottamatta ajoneuvotyyppejä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvotyyppeihin, 1 päivästä tammikuuta 2006 kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin edellä tarkoitettuihin ajoneuvoihin ja uusiin N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvotyyppeihin sekä M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin, joiden enim-

mäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä 1 päivästä tammikuuta 2007 kaikkiin sellaisiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ajoneuvoihin, joiden tyyppihyväksyntävaatimukset tulevat edellä sanotun mukaisesti voimaan vuonna 2006;

c) direktiivin liitteessä I olevan 5.1.3.4 kohdan taulukon A rivillä vahvistettuja raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2001 sellaisiin ensi kertaa käyttöön otettaviin direktiivissä 96/69/EY tarkoitettuihin M₁-luokan ja N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvoihin lukuun ottamatta ajoneuvoja, joissa on istuimia kuljettajan lisäksi useammalle kuin viidelle matkustajalle ja joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä 1 päivästä tammikuuta 2002 ensi kertaa käyttöön otettaviin N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvoihin ja ajoneuvoihin, joissa on istuimia kuljettajan lisäksi useammalle kuin viidelle matkustajalle ja joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg;

d) dieselmoottorilla varustetut kokonaismassaltaan yli 2 000 kg:n M₁-luokan ajoneuvot, joissa on istuimia kuljettajan lisäksi useammalle kuin viidelle matkustajalle tai jotka ovat maastoajoneuvoja, rinnastetaan a kohtaa sovellettaessa N₁-luokan ajoneuvoihin.

4. Henkilö- ja pakettiauton pakokaasupäästöjä koskevassa 46 §:n 1 momentissa mainituissa direktiiveissä 1999/102/EY ja 2001/1/EY tarkoitettu sisäinen valvontajärjestelmä (OBD), joka valvoo päästöjä rajoittavien laitteiden toimintaa, on asennettava:

a) uusiin ottomootorilla varustettuihin bensiiniä polttoaineena käytettäviin M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin lukuun ottamatta ajoneuvotyyppejä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä N₁-luokan I-alaluokan ajoneuvotyyppeihin 1 päivästä tammikuuta 2000;

b) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ottomootorilla varustettuihin a kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2001;

c) uusiin ottomootorilla varustettuihin bensiiniä polttoaineena käytettäviin N₁-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvotyyppeihin sekä M₁-luokan ajoneuvotyyppeihin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, 1 päivästä tammikuuta 2001;

d) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ottomoottorilla varustettuihin c kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2002;

e) uusiin ottomoottorilla varustettuihin joko neste- tai maakaasua pysyvästi tai osittain polttoaineena käyttäviin M_1 -luokan ajoneuvotyyppisiin lukuun ottamatta ajoneuvotyyppisiä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, sekä N_1 -luokan I-alaluokan ajoneuvotyyppisiin 1 päivästä tammikuuta 2003;

f) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ottomoottorilla varustettuihin e kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2004;

g) uusiin ottomoottorilla varustettuihin joko neste- tai maakaasua pysyvästi tai osittain polttoaineena käyttäviin N_1 -luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvotyyppisiin sekä M_1 -luokan ajoneuvotyyppisiin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, 1 päivästä tammikuuta 2006;

h) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin ottomoottorilla varustettuihin g kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2007;

i) uusiin dieselmoottorilla varustettuihin M_1 -luokan ajoneuvotyyppisiin, paitsi
— ajoneuvotyyppisiin, jotka on suunnit-

teltu useammalle kuin kuudelle matkustajalle kuljettaja mukaan lukien,

— ajoneuvotyyppisiin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, 1 päivästä tammikuuta 2003;

j) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin dieselmoottorilla varustettuihin i kohdassa tarkoitettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2004;

k) uusiin dieselmoottorilla varustettuihin M_1 -luokan ajoneuvotyyppisiin, joita i kohta ei koske, lukuun ottamatta M_1 -luokan dieselmoottoriajoneuvotyyppisiä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg, sekä N_1 -luokan I-alaluokan dieselmoottorilla varustettuihin ajoneuvotyyppisiin 1 päivästä tammikuuta 2005;

l) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin k kohdassa tarkoitettuihin dieselmoottorilla varustettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2006;

m) uusiin dieselmoottorilla varustettuihin N_1 -luokan II- ja III-alaluokan sekä M_1 -luokan ajoneuvotyyppisiin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg, 1 päivästä tammikuuta 2006;

n) kaikkiin ensi kertaa käyttöön otettaviin m kohdassa tarkoitettuihin dieselmoottorilla varustettuihin ajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 2007.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Apulaisosastopäällikkö Reino Lampinen

N:o 512

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**liikennevakuutuslain mukaisten vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteista sekä vakuutusmaksuihin sovellettavasta vahingottomien vuosien johdosta annettavien alennusten ja vahinkojen perusteella tehtävien korotusten järjestelmästä**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 18 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1493/1994:

1 §

Tässä asetuksessa säädetään liikennevakuutuksen vakuutusmaksuihin sovellettavasta vahingottomien vuosien johdosta annettavien alennusten ja vahinkojen perusteella tehtävien korotusten järjestelmästä ja Liikennevakuutuskeskukselle toimitettavista liikennevakuutuksista ja niistä korvattuja vahinkoja koskevista tilastotiedoista.

2 §

Vakuutusyhtiöllä tulee olla maksutaulusto, josta käy ilmi, miten vakuutuksen maksu määrätään vakuutettavaan riskiin liittyvien tekijöiden perusteella.

Vakuutusyhtiöllä tulee lisäksi olla bonusluokkataulukko, josta ilmenee, miten vakuutusnottajan vakuutus sijoitetaan bonusluokkataulukkoon sekä miten vahingottomat vuodet ja vahingot vaikuttavat vakuutusmaksuun. Bonusluokkataulukon sijasta yhtiö voi käyttää jotain vastaava säännöstöä, jos vahingottomien vuosien ja vahinkojen vaikutus vakuutusmaksuun käy siitä selkeästi ilmi.

3 §

Vakuutukseen voidaan olla soveltamatta 2 §:n toisessa momentissa tarkoitettua bonus-

järjestelmää tai vastaavaa säännöstöä, kun vakuutettava ajoneuvo on rekisteröimisvelvollisuudesta vapautettu ajoneuvo, museoajoneuvo, mopo, maastoajoneuvo, perävaunu, moottorityökone tai traktori.

Jos vakuutusnottajalla on vakuutuskauden alkaessa yritys- ja yhteisötietolaissa (244/2001) tarkoitettu yritys- ja yhteisötunnus (*y-tunnus*), voidaan sen omistuksessa tai hallinnassa oleviin ajoneuvoihin olla soveltamatta 2 §:n ensimmäisessä momentissa tarkoitettua maksutaulustoa sekä toisessa momentissa tarkoitettua bonusjärjestelmää tai vastaavaa säännöstöä. Tällöin vakuutusyhtiön on kuitenkin pystyttävä tarvittaessa osoittamaan Vakuutusvalvontavirastolle vakuutusmaksun ja riskin vastaavuus sekä vahinkohistorian vaikutus maksuun.

4 §

Ajoneuvon vakuutukseen liittyvä vahinkohistoria voidaan siirtää toiseen saman vakuutusnottajan laadultaan ja käytöltään samanlaisen ajoneuvon vakuutukseen.

Jos vakuutusnottaja on yksityishenkilö, on vakuutusnottajalla oikeus siirtää ajoneuvonsa vakuutukseen liittyvä vahinkohistoria toisen sellaisen laadultaan ja käytöltään sa-

manlaisen ajoneuvon vakuutukseen, jossa vakuutuksenottajana on hänen puolisonsa, mikäli tällaista mahdollisuutta ei ole vakuutusehdoissa suljettu pois. Puolisolla tarkoitetaan myös henkilöä, jonka kanssa vakuutuksenottaja on rekisteröidyssä parisuhteessa. Puolisoksi katsotaan myös avopuoliso edellyttäen, että avioliitonomainen suhde on jatkunut vähintään kaksi vuotta tai että avopuolisoilla on yhteinen lapsi.

Jos vakuutus, jonka vahinkohistoria on siirretty toiseen vakuutukseen, jää voimaan, se on hinnoiteltava kuin vakuutus, jolla ei ole vahinkohistoriaa.

5 §

Vakuutusyhtiön tulee säilyttää vakuutuksen voimassaoloaikaa ja vahinkoja koskevat tiedot viisi vuotta vakuutuksen päättymisvuoden jälkeen siten, että nämä vahinkohistoriatiedot voidaan tarvittaessa antaa vakuutuksenottajalle ja vakuutuksenottajan suostumuksella välittää toiselle vakuutusyhtiölle.

6 §

Vakuutusyhtiön on toimitettava vakuutus- ja vahinkokohtaisesti vakuutuskantaa ja vahinkoja koskevat tiedot Liikennevakuutuskeskukselle. Liikennevakuutuskeskus voi antaa tietojen toimittamista koskevia ohjeita.

Liikennevakuutuskeskus laskee vuosittain kertyneen tilastoaineiston perusteella riskimaksut erikseen omaisuusvahinkojen ja henkilövahinkojen osalta vähintään ajoneuvon lajin ja käyttötarkoituksen tarkkuudella siten, että ainakin luvanvaraisen liikenteen ajoneuvot ovat kunkin ajoneuvolajin osalta omana

luokkana. Liikennevakuutuskeskus toimittaa laskelmat sekä jäsenyhtiöilleen että Vakuutusvalvontavirastolle. Riskimaksulaskelmat ovat pelkästään informatiivisia, eivätkä sido yhtiötä niiden päättäessä vakuutusmaksuista.

7 §

Vakuutusyhtiön on Vakuutusvalvontaviraston pyynnöstä osoitettava sille vakuutusmaksujen riskivastaavuus. Yhtiön on tarvittaessa toimitettava virastolle tiedot vakuutusmaksutuotoista ja korvauskuluista eriteltyinä ainakin sillä tarkkuudella, että luvanvaraisen liikenteen vakuutuksia seurataan omana ryhmänä ja muut vakuutukset eritellään yksityistalouksien sekä yritysten ja yhteisöjen vakuutuksiin.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä kesäkuuta 2002.

Tällä asetuksella, jäljempänä *uusi asetus*, kumotaan 27 päivänä kesäkuuta 2001 liikennevakuutuslain mukaisten vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteista sekä bonusjärjestelmästä annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (618/2001), jäljempänä *vanha asetus*.

Vakuutuksiin on kuitenkin sovellettava vanhan asetuksen säännöksiä 30 päivään huhtikuuta 2003, jolleivät vakuutuksenottaja ja vakuutusyhtiö toisin sovi.

Vakuutusyhtiön on saatettava vakuutusehdot vastaamaan uuden asetuksen vaatimuksia viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2003.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylimatemaatikko Pertti Pulkkinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 504—512, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904